

Opinió | La Guia de Vins de Catalunya | Actualitzat el 10/10/2019 a les 08:15

Comprar el Temps

Article d'opinió de La Guia de Vins de Catalunya sobre les vinyes emparrades i les varietats tradicionals i les franceses | "Recuperar el temps perdut treballant amb varietats que no tocaven..."

Ja ens agradaria a molts poder comprar una mica de temps. Quinze anys, o vint, potser. Malauradament no és un dels articles disponibles ni tan sols a l'Amazon, i per tant ningú ni hi pensa.

Pel que fa a això de comprar temps, en canvi, es dona ara mateix una condició molt especial a la

vinya catalana. De les altres no ens ocupem, així que si es dona tampoc no ve al cas. **Quinze, vint o vint-i-cinc anys són els que tenen ara la majoria de les vinyes de varietat francesa.** I per acabar-ho d'adobar, s'han plantat totes en emparrat per poder-les veremar a màquina, encara que es parlés llavors de la conducció dels sarments i l'exposició al sol, etc... La veritable raó era veremar a màquina, però benvingudes siguin la mandra o l'economia en aquest cas.

Benvingudes siguin totes dues, perquè ara a la vinya es pot comprar aquest temps. No sabríem dir-vos quin preu podria tenir comprar quinze, vint o vint-i-cinc anys d'una vinya, però si els posem en la vida de qui ha d'explotar-la tenen un altre valor probablement incalculable. Ens explicarem ara mateix, no patiu.

Si un pagès, o una empresa, empelten una vinya emparrada de cabernet sauvignon que van plantar fa vint anys, només un any més tard tindran un xarel·lo de vint i un anys. El cabernet sauvignon haurà desaparegut, i l'haurà substituït el xarel·lo. **L'empelt en emparrat és senzill, efectiu i segur, un procediment testat i conegut,** no és màgia, *santería* ni vudú encara que ho pugui semblar pels seus efectes, i només costa diners, però tampoc molts: 0,80 ? per cep de mitjana. Però n'hi ha que diuen que prefereixen arrencar i plantar de nou perquè es produeixen moltes faltes quan s'empelta; no valoren el factor temps, és evident.

Posem-nos a pensar com ells, però: tenint en compte que dels primers quatre anys no se'n treu collita, setze veremes de volum mitjà al preu de raïm català no és una quantitat gaire interessant. Si afegim el cost de l'arrencada, la replantada - subvenció a banda - i els tractaments, sembla que no hi ha massa risc a l'altre plat de la balança. I això sense tenir en compte que qui decideixi arrencar i replantar en lloc d'empeltar, quan aquella vinya tingui vint-i-un anys, serà vint-i-un anys més vell, encara que això no tingui espai en un full excel d'*esade*.

I és que el temps no es compra ni es ven. I ara que hi ha l'oportunitat de fer-ho, propiciant a més un canvi històric sense haver d'esperar vint anys a tenir vinya adulta en servei i només a canvi de diners o de feina, encara hi ha qui s'ho pensa. De pocs diners, de fet, perquè si tinguéssim l'ocasió de comprar tot aquest temps, ningú de nosaltres s'ho pensaria. I molts empresaris encara dubten perquè potser alguns ceps cauran i perdran una mica de producció. Ni pensen en el temps. És incomprendible, tot i que entenc que aquest article té un toc filosòfic i això és incompatible amb els números i la mentalitat empresarial.

Tot i així, quan sentim aquest argument, sempre sona com una més de les excuses que posen els que no volen fer el que s'ha de fer a la vinya catalana: recuperar el temps perdut treballant amb varietats que no tocaven. Tot i que hi ha qui encara no ho ha vist ni tampoc hi ha pensat, estem de sort, perquè és un miracle que sigui possible, una carambola impensable, poder comprar el temps perdut...